

PROP DE VOSALTRES

L'escola. Lloc de trobada (i II)

(Continuació de la glossa de la setmana passada.)

L'escola hauria de ser sempre un lloc de trobada. On els alumnes aprenguin, madurin i s'enriqueixin humanament, on els docents, i la resta de personal auxiliar, prestin un servei impagable i contrastin les seves motivacions i esforços amb els seus companys; on els pares, i la resta de la família, se sentin acompanyats en la seva irrenunciable responsabilitat educadora. I tots participant des de les pròpies conviccions en el bé comú. Començant per les autoritats que no han d'entrar en la guerra, evitant l'angoixa en les famílies i oferint a l'alumnat unes condicions millors per a la seva formació.

Malgrat els desitjos expressats, em sembla que en aquesta última etapa de la nostra història encara hi ha en l'àmbit escolar elements que grinyolen. Només em centraré en un, l'existència i, per desgràcia, l'encaix adequat de l'escola estatal i la de la iniciativa social. En aquestes dècades, des de la promulgació de la nostra Constitució i arrelats en unes condicions democràtiques acceptables no hem valorat a bastament les dues xarxes d'ensenyament. Només les hem acceptat a contracor, com si no tinguéssim més remei. En algunes ocasions, dona la impressió que els mals de l'una es produeixen per l'efecte dels béns de l'altra. I no és així. Falta transparència en les dades i en la recerca de la solució justa i equilibrada per a tots ja que les famí-

lies tenen els mateixos drets i aporten els impostos exigits. A més a més, és una obvietat, les lleis emparen les dues opcions perquè estan obligades a respectar la llibertat i la responsabilitat de tots els implicats en aquest món escolar. Les dues xarxes d'ensenyament, l'estatal i la d'iniciativa social, es necessiten, es complementen i, sobretot, satisfan les exigències dels propis pares.

Les dues xarxes d'escoles existeixen en el nostre entorn vital i presten un gran servei a la societat. En les dues hi ha bons professionals, moltes famílies cristianes que porten els seus fills on prefereixen i uns alumnes que reben una educació integral d'acord amb les seves capacitats i la seva corresponent edat. L'Església catòlica ha recolzat sempre les iniciatives escolars i ha promogut gran quantitat de centres per educar d'acord a un ideari i ajudar i afavorir les conviccions religioses dels pares. Doncs bé. En aquests últims mesos en els quals es parla tant de diàleg, de proximitat, de

respecte, es produeix, segons el meu parer, una situació paradoxal. Se sembla la sospita sobre l'escola concertada, es discuteix la seva existència o s'amenaça amb noves normes administratives. Es remou la base econòmica arribant a tractar aquestes institucions escolars com a obsesionades pels beneficis materials. No s'arriba a acusar de robatori. Es pontifica sobre les titulacions dels docents amb insinuacions indecoroses. Es parla de rics i pobres, d'atenció o no a immigrants... Sembla que es busqui l'enfrontament permanent. No hi hauria d'haver controvèrsia sinó sentit comú i coratge per educar cap al respecte mutu, l'enteniment i l'acceptació de la llibertat dels pares per complir la seva missió educadora.

Segurament estic demanant un impossible. O alguns em recordaran que vull mantenir no sé quins privilegis que afecten a la pròpia Església. Com a Bisbe només estic interessat en col·laborar en que millori el nostre sistema educatiu i en el respecte a la decisió dels pares. Membres de la comunitat cristiana viuen i treballen en ambdues xarxes d'ensenyament. I a ells em dec. Lamento les crítiques sense base, l'oposició sense arguments o la defensa a ultrança d'una sobre l'altra. Sempre demanaré un pacte que beneficiï a tothom perquè l'escola és un lloc de trobada i no de confrontació.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Celebració de la Jornada de la Infància Missionera

Comencem l'any amb la celebració de la Jornada de la INFÀNCIA MISSIONERA, la jornada missionera més bonica! Iniciem la campanya amb Jesús, aquesta és la gran notícia missionera: Déu s'ha fet nen, un de nosaltres, per estimar-nos a tots. Betlem va ser el lloc escollit, nosaltres, els anunciadors de la BONA NOTÍCIA!

Infància Missionera és una obra meravellosa de l'Església. La seva missió és justament aquesta: anunciar als infants del món que Jesús ha

vingut a estar amb ells. Els cristians d'avui ens prenem seriosament aquesta urgència? Som sensibles, en el nostre món, a les necessitats dels infants que encara no se senten estimats per Déu? Jesús és la millor notícia per a les dones i homes arreu del món. Jesús mateix és el missatge més important que podem rebre.

Ensenyar des de la infantesa a parlar amb Jesús, com parlem amb un amic, començar a confiar en Déu amb naturalitat, amb llibertat, amb

amistat, és un gran repte per a nosaltres, els adults. Per això, aquest mes de gener l'hem dedicat als infants. Volem apropar-los a Jesús i a ensenyar-los que Jesús va ser nen com ells.

Aquesta és la BONA NOTÍCIA que nosaltres, des de la Delegació de Missions de Lleida, estem convidats a compartir amb tota la diòcesi, a celebrar i a anunciar. L'alegria de sentir-nos estimats! Déu ens abraça fortament en la seva infinita misericòrdia i ens dona força per a fer el mateix!

CERCA DE VOSOTROS

La escuela. Lugar de encuentro (y II)

(Continuación de la glosa de la semana pasada.)

Y la escuela debería ser siempre un lugar de encuentro. Donde los alumnos aprenden, maduran y se enriquecen humanamente, donde los docentes, y resto de personal auxiliar, prestan un servicio impagable y contrastan sus motivaciones y esfuerzos con sus compañeros; donde los padres, y resto de la familia, se sienten acompañados en su irrenunciable responsabilidad educadora. Y todos participando desde las propias convicciones en el bien común. Empezando por las autoridades que no deben entrar en la guerra, evitando la zozobra en las familias y ofreciendo al alumnado unas condiciones mejores para su formación.

A pesar de los deseos expresados, me parece que en esta última etapa de nuestra historia todavía hay en el ámbito escolar elementos que chirrían. Sólo me voy a centrar en uno, la existencia y, por desgracia, el adecuado encaje de la escuela estatal y la de iniciativa social. En estas décadas, desde la promulgación de nuestra Constitución y asentados en unas condiciones democráticas aceptables no hemos valorado bastante las dos redes de enseñanza. Sólo las hemos aceptado a regañadientes, como si no tuviéramos más remedio. En ocasiones da la impresión que los males de una se producen por efecto de los bienes de la otra. Y no es así. Falta transparencia en los datos y búsqueda de la solución justa y equilibrada para todos puesto que las familias tienen los mismos derechos y aportan los impuestos exigidos. Además, es una obviedad, las leyes amparan ambas opciones porque están obligadas a respetar la libertad y la responsabilidad de todos los implicados en este mundo escolar. Las dos redes de enseñanza, la estatal y la de iniciativa social, se necesitan, se complementan y, sobre todo, satisfacen las exigencias de los propios padres.

Las dos redes de escuelas existen en nuestro entorno vital y prestan un gran servicio a la sociedad. En ambas abundan los buenos profesionales, muchas familias cristianas que llevan a sus hijos donde prefieren y unos alumnos que reciben una educación integral de acuerdo con sus capacidades y su edad correspondiente. La Iglesia católica ha apoyado siempre las iniciativas escolares y ha promovido gran cantidad de centros para educar de acuerdo a un ideario y ayudar y favorecer las convicciones religiosas de los padres. Pues bien. En estos últimos meses en los que se habla tanto de diálogo, de cercanía, de respeto, se produce, según mi parecer, una situación paradójica. Se siembra la sospecha sobre la escuela concertada, se discute su existencia o se amenaza con nuevas normas administrativas. Se remueve la base económica llegando a tratar a estas instituciones escolares como obsesionadas por los beneficios materiales. No se llega a acusar de robo. Se pontifica sobre las titulaciones de los docentes con insinuaciones indecorosas. Se habla de ricos y pobres, de atención o no a inmigrantes... Parece buscarse el enfrentamiento permanente. No debería haber controversia sino sentido común y coraje para educar hacia el respeto mutuo, el entendimiento y la aceptación de la libertad de los padres para cumplir su misión educadora.

Seguramente estoy pidiendo un imposible. O algunos me van a recordar que quiero mantener no sé qué privilegios que afectan a la propia Iglesia. Como Obispo sólo estoy interesado en colaborar en que mejore nuestro sistema educativo y en que se respete la decisión de los padres. Por otra parte hay cristianos que viven y trabajan en ambas redes de enseñanza. Y a ellos me debo. Lamento las críticas sin base, la oposición sin argumentos o la defensa a ultranza de una sobre otra. Siempre pediré un pacto que a todos beneficie porque la escuela es un lugar de encuentro y no de confrontación.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Aitona recorda el beat Camí i el venerable López Novoa

Els veïns d'Aitona van celebrar en una setmana dues efemèrides religioses importants. El 29 de novembre van festejar l'onomàstica del fundador de les Germanetes dels Ancians Desemparats, Saturnino López Novoa, i el 4 de desembre, la festa litúrgica del beat Josep Camí.

La Residència Santa Teresa Jornet d'Aitona va acollir, el 29 de novembre, la festa de l'onomàstica del seu fundador, el venerable Saturnino López Novoa. La Gna. Montserrat Brescó digué: «Aquest any, que se celebra el 175è aniversari del naixement de santa Teresa Jornet, Aitona ha volgut homenatjar d'una manera especial aquest servent de Déu, que va néixer a Sigüenza i va morir a Osca, sent un sacerdot diocesà exemplar, totalment entregat al servei de l'Església i al bé dels pobres, i que va rebre un carisma al qual va correspondre amb fidelitat fundant la Congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats, juntament amb santa Teresa Jornet, la seva més fidel col·laboradora.»

Va presidir l'Eucaristia Mons. Julián Ruiz Martorell, bisbe de la diòcesi d'Osca. En acabar la Missa es va convidar tots els assistents a coca i xocolata. Seguidament hi va haver una actuació dels nens de l'escola, seguida de la projecció de la pel·lícula *Saturnino López Novoa: un sacerdot apassionat per Déu, apassionat per la humanitat*.

Per un altre costat, la parròquia d'Aitona va celebrar, el 4 de desembre, la festa litúrgica del beat Josep Camí. El beat, natural del municipi d'Aitona, fou assassinat l'any 1936 per les seves conviccions

Celebació de l'onomàstica de Saturnino López Novoa

Festa litúrgica del beat Josep Camí

religioses. Havia estat ordenat sacerdot als 23 anys d'edat. Va morir als 28 anys. La seva tràgica mort va portar l'Església a beatificar-lo, juntament amb 17 màrtirs més de l'orde cistercenca, en una cerimònia a la Catedral de Santander, l'any 2015. En l'Eucaristia, presidida pel Mn. Santiago Mataix, familiars, veïns i autoritats van retre homenatge a la figura del beat Camí, un dels fills il·lustres del municipi.

Diàlegs prematrimonials per a parelles

La Delegació de Família i Vida del Bisbat de Lleida ha donat a conèixer el calendari dels diàlegs prematrimonials per a les parelles que es preparen per al sagrament del Matrimoni.

Aquests diàlegs són una oportunitat adreçada als nuvis per tal d'aprofundir en la seva relació i, al mateix temps, una preparació per celebrar aquest sagrament.

La inscripció es pot fer els dimarts de 18 a 20 h, a la Delegació diocesana de Família i Vida, a l'avinguda Blondel número 11, segona planta. Per a més informació podeu trucar tots els dies de la setmana, entre les 6 de la tarda i les 10 de la nit, al telèfon 628 164 870. Els Diàlegs tindran lloc a la Delegació Diocesana de Família i Vida o en la parròquia on oportunament s'anuncii.

Nomenaments del Sr. Bisbe

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, ha nomenat a Josep Maria Cebrià, nou arxiprest de l'arxiprestat Baix Urgell-Garrigues.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

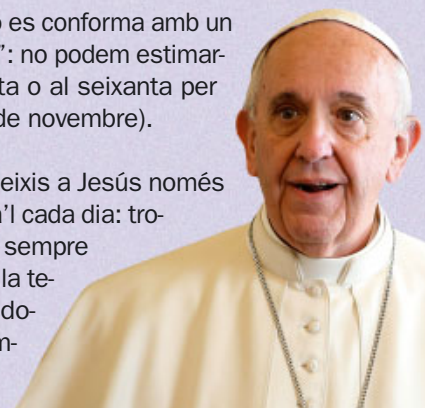

@Pontifex: «El diumenge és per a nosaltres un dia sant, santificat per la celebració eucarística, presència viva del Senyor entre nosaltres i per a nosaltres» (11 de novembre).

@Pontifex: «El primer pas per conèixer Jesucrist és reconèixer la pròpia misèria, la necessitat de ser salvats» (13 de novembre).

@Pontifex: «Jesús no es conforma amb un «percentatge d'amor»: no podem estimar-lo al vint, al cinquanta o al seixanta per cent. Tot o res» (14 de novembre).

@Pontifex: «No segueixis a Jesús només quan et convé, busca'l cada dia: troba en Ell el Déu que sempre t'estima, el sentit de la teva vida, la força de donar-te» (16 de novembre).

«La cohesió social és un desafiament permanent»

El professor de la UdL Xavier Pelegrí va impartir, el passat 13 de desembre, la conferència «La cohesió en la societat». Pelegrí va destacar que la cohesió és un factor de convivència. I va distingir tres vessants: valors compartits, sentiments de pertinença i el grau d'inclusió o exclusió. El ponent va diferenciar entre la solidaritat mecànica i la solidaritat orgànica, segons el sociòleg francès Émile Durkheim. La solidaritat mecànica es troba en una societat amb poca distinció del treball, homogeneïta i autàrquica. Per altra banda, la solidaritat orgànica és pròpia de societats industrials, amb molta població, individualisme i divisió del treball.

Pelegrí va afegir que els governants són els garants de la cohesió social, però també ho és la societat civil. I en aquest sentit va dir que «les administracions més pròximes tenen més responsabilitat en la cohesió social».

El ponent va afirmar que «la cohesió és un desafiament per-

manent, un procés sempre provisional, i pot ser global i local». La cohesió social no implica, va dir, que tots siguem iguals. «Una societat no està dividida perquè els seus membres pensin diferent». A continuació, el ponent va distingir entre els conceptes d'exclusió, segregació, integració i inclusió.

Com a conclusió, Xavier Pelegrí va destacar que «la cohesió es promou amb polítiques públiques, però ha d'anar encarada a revertir l'exclusió». «Mentre hi hagi persones excloses no pot haver-hi cohesió social», va dir. I va afegir que «es pot arribar a reduir la pobresa i no veure's disminuïda la desigualtat social».

Mans Unides sorteja 85 obres d'art

Mans Unides va sortejar el mes passat 85 obres d'art, cedides per artistes lleidatans, amb l'objectiu d'aconseguir fons per a aquesta entitat. El sorteig es va fer l'últim dia del mercadot dels articles fets a mà, organitzat també per Mans Unides, a la regidoria de Cultura de la Paeria. Els diners aconseguits es destinaran a la Campanya contra la Fam de la delegació de Lleida d'aquesta entitat. El sorteig es va fer davant de notari. Quatre voluntàries anaven traient els números que conformaven les unitats, desenes, centenes i milers. Les butlletes caduquen als tres mesos. Mans Unides Lleida vol donar les gràcies a tots els artistes que han

participat en aquesta exposició, així com a les voluntàries que han elaborat els articles de la llar fets a mà i a totes les persones que han fet una aportació econòmica.

REFLEXIONS

Una experiència comunitària

Un xicot que està fent un postgrau als EUA ha tornat per passar les festes de Nadal amb la família. Fins al curs passat era membre actiu d'un grup d'universitaris cristians amb els quals es reunia regularment. Tots just arribat, va anar a una de les trobades. Era d'esperar que li demanessin que exposés com li anava l'experiència de viure en un país diferent: «En baixar de l'avió, vaig conèixer la família que m'acolliria. Una família catòlica en la qual em sento un més. Preciso catòlica perquè aquella societat és força religiosa i és comú i gens estrany manifestar la pròpia fe i la pertinença a una confessió concreta. De la mà de la meua nova família i des del primer diumenge, em vaig integrar en la seva parròquia, molt acollidora amb els nousvinguts. Em cridà l'atenció que la participació dels laics és molt activa. Jo em vaig incorporar al grup de música, on toco la guitarra. També hi ha un cor, un grup de Càritas amb empena, uns grups d'estudi de l'evangeli, les catequesis, un agrupament escolta, un catecumenat, activitats per a la gent gran... Les celebracions són molt participades i viscudes amb intensitat. Des que soc allà, el divendres ja començo a tenir ganes d'anar a missa el diumenge.

«A més de les activitats més religioses, es fan també trobades d'amistat. He participat en algunes de joves. Tornant a les celebracions religioses, m'impresiona especialment el moment de resar el credo que identifica el que creiem i que allà i aquí ho expressem amb les mateixes paraules, perquè professem la mateixa fe. És molt gran això. «Un sol cos i un sol Esperit [...] Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, actua en tots i és present en tots» (Ef 4,4-6). Tenen també en molta reverència els sants, considerats com a referents exemplars que poden inspirar la nostra vida i el seu dia a dia...»

Fa pensar l'exposició del jove i fa comparar les dues realitats. La parròquia és l'espai comunitari dels fidels, animat per un rector que és el pastor de la comunitat. Els fidels s'hi apleguen per viure i celebrar la seva fe com a comunitat, com a poble de Déu que camina. És, també, àmbit de formació i de pràctica de la caritat. «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat» (Jn 17,21).

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

► **Diumenge, 27 de gener.** Jornada de la Infància Missionera.

► **Dijous, 31 de gener.** Celebració de la festa de don Bosco.

—A les 16 h, als locals de la Parròquia de Sant Agustí de la Bordeta, estona d'esport amb els joves a l'IES Maria Rúbies.

—A les 17 h, estona de jocs i sessió de pallassos per als petits.

—A les 18 h, berenar.

—A les 18.30 h, actuacions en la vetllada de don Bosco.

—A les 19.30 h, vídeo de la cançó *Lyon* del grup Koers. Campanya de «primer els últims».

—A les 20 h, Eucaristia. Lectura del Manifest de la Campanya. Píscolabis.

► **Dissabte, 2 de febrer.** Festa de la Candelera. Jornada de Vida Creixent i Vida Consagrada.

—A les 18 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [He 9,15.24-28 / SI 97 / Mc 3,22-30]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. □ **Lleida:** Sant Valeri, bisbe. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

29. ■ Dimarts [He 10,1-10 / SI 39 / Mc 3,31-35]. □ **Sant Feliu de Llobregat:** Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). □ **Lleida:** Sant Tomàs d'Aquino d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. □ **Tortosa:** Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa 1836-1909), prev. fund. dels Operaris diocesans (OD); sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena; sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giralani, vg. carmelitana.

30. ■ Dimecres [He 10,11-18 / SI 109 / Mc 4,1-20]. □ **Tortosa (ciutat):** Santa Àngela de Mèrici, vg. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià Maria Wiaux, rel. La Salle; beat Sebastià Valfré, prev. congregació de l'Oratori.

31. □ Dijous [He 10,19-25 / SI 23 / Mc 4,21-25]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

FEBRER

1. ■ Divendres [He 10,32-39 / SI 36 / Mc 4,26-34]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.; beates M. Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. □ Dissabte [MI 3,1-4 (o bé: He 2, 14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: 2,22-32)]. La Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i

popularment la Candelera (pel ritu de la llum); Mare de Déu patrona dels cecers i dels electricistes, altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

3. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 3,4-5.17-19 / SI 70 / 1C 12,31-13,13 (o bé, més breu: 13,4-13 / Lc 4,21-30)]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia; santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana; beat Joaquim de Siena, rel. servita; beata M. Ana River, rel. germanes de la Presentació de Maria; beata Josefina Nicoli, vg., rel. congregació de la Missió i Filles de la Caritat; beat Nicolau Saggio de Longobardi, rel. PP. Mínims.

Diumenge III de durant l'any (C)

COMENTARI

Jesús ve a alliberar tots els oprimits

La primera lectura ens situa en el moment de la reconstrucció de l'Israel postexílic i la Llei hi juga un paper central: *Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom, homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei. És un moment d'una gran joia: Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat... No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.* La Llei del Senyor és motiu de joia; és un dia de festa per a gaudir de bons àpats, però també per a compartir el que tenim amb els nostres germans.

L'evangeli comença amb un pròleg on Lluc, diu a Teòfil (persona real o fictícia): *Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també he decidit escriure-t'ho en una narració seguida perquè conequis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.* Lluc sap molt bé de què parla en el seu evangeli.

Jesús —ens dirà Lluc— és aquell en qui es compleixen les Escripures: *Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.* Tot allò que escolta ven amb tanta atenció els jueus (en temps de Nehemies) es realitza plenament i total en Jesús de Natzaret. Però el seu missatge és clar: *L'Esperit del Senyor m'ha ungut per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat per proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.* Aquesta és la seva missió, aquest és el seu evangeli, la seva «Bona Notícia»: l'alliberament de tots els oprimits del tipus que siguin. I sant Pau ens recorda que tots hem de treballar per fer realitat aquesta Bona Notícia: *Vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.* Perquè el cos no consta d'un sol membre, sinó de tots. Per això tots ens hem de sentir responsables que arribi a tothom l'alliberament que Jesús ha portat al món.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de Nehemies (Ne 8,2-4a.5-6,8-10)

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la.

Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei. Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor, el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu», perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos-en ara. Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res, que la diada d'avui és santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.»

► Salm responsorial (18)

R. *Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,12-30) (Versió abreujada)

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos.

Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,1-4;4,14-21)

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè conequis la solidesa de l'ensenyament que has rebut. En aquell temps, Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el despleguà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungut per portar la bona nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.» Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.»

► Lectura del llibre de Nehemies (Ne 8,2-4a.5-6,8-10)

En aquellos días, el día primero de mes séptimo, el sacerdote Esdra trajo el libro de la ley ante la comunidad: hombres, mujeres y cuantos tenían uso de razón. Leyó el libro en la plaza que está delante de la Puerta del Agua, desde la mañana hasta el mediodía, ante los hombres, las mujeres y los que tenían uso de razón. Todo el pueblo escuchaba con atención la lectura del libro de la ley. El escriba Esdra se puso en pie sobre una tribuna de madera levantada para la ocasión. Esdra abrió el libro en presencia de todo el pueblo, de modo que toda la multitud podía verlo; al abrirlo, el pueblo entero se puso de pie. Esdra bendijo al Señor, el Dios grande, y todo el pueblo respondió con las manos levantadas: «Amén, amén». Luego se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra. Los levitas leyeron el libro de la ley de Dios con claridad y explicando su sentido, de modo que entendieran la lectura. Entonces el gobernador Nehemías, el sacerdote y escriba Esdra, y los levitas que instruían al pueblo dijeron a toda la asamblea: «Este día está consagrado al Señor, vuestro Dios. No estéis tristes ni lloréis» (y es que todo el pueblo lloraba al escuchar las palabras de la ley). Nehemías les dijo: «¡Id, comed buenos manjares y bebed buen vino, e invitad a los que no tienen nada preparado, pues este día está consagrado al Señor. ¡No os pongáis tristes; el gozo del Señor es vuestra fuerza!».

► Salmo responsorial (18)

R. *Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,12-30) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu. Pues el cuerpo no lo forma un solo miembro, sino muchos. Pues bien, vosotros sois el cuerpo de Cristo, y cada uno es un miembro.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,1-4;4,14-21)

Ilustre Teófilo: Puesto que muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han cumplido entre nosotros, como nos los transmitieron los que fueron desde el principio testigos oculares y servidores de la palabra, también yo he resuelto escribirlos por su orden, después de investigarlo todo diligentemente desde el principio, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido. En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Natzaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el rollo del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha ungido. Me ha enviado a evangelizar a los pobres, a proclamar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista; a poner en libertad a los oprimidos; a proclamar el año de gracia del Señor». Y, enrollando el rollo y devolviéndolo al que lo ayudaba, se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos clavados en él. Y él comenzó a decirles: «Hoy se ha cumplido esta Escritura que acabáis de oír.»